Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

L[e]c[ti]o q[ui]nta

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

Visual Library

Nihil em̄ mihi conſcius ſum
Scd̄m ꝓpheraꝫ em̄ neſciebat
peccatum. nec erat dolus ī ore
eius Hec aūt dicit vt mani-
feſtaret ꝓpter nos ſe eē dereli-
ctū quoꝛuꝫ peccata poꝛtabat
ac vidētes diſceremus ⁊ nos
ꝑ ipo ſctō ⁊ iuſto moꝛi cū pꝛo
peccato noſtro ille moꝛeretur
Tu. ℟. Frēs mei elongaue-
runt a me ⁊ noti mei Quaſi a
lieni receſſerūt a me. ℣. Ami
ci mei aduerſum me appꝛopin
q̄uerūt ⁊ pꝛoximi mei. Quaſi
Deniqꝫ hac voce Lcō tertia
in paſſione vſus eſt: ſicut ī euā
gelio legimus Heli heli lama
zabathani: h̄ ē ds̄ meꝰ ds̄ m̄s
quare me dereliquiſti. Hac ī-
ꝗ̄ voce vſus eſt: vt quod pꝛo-
pheta annunciauerat rei exi-
tus apparet Tu aūt. ℟. At
tēde domine ad me ⁊ audi vo
ces aduerſarioꝝ meoꝝ nunq̄d
redditur pꝛo bono malū Oꝛ
foderunt foueam anime mee.
℣. Homo pacis mee in quo
ſperabam ampliauit aduer-
ſum me ſupplantatōnē Quia
Repetitur ℟ loco Gloꝛia pa
tri. In ii. nocturno aн̄. Quid
moleſti eſtis huic mlieri opꝰ
em̄ bonū opata ē in me. Aн̄.
Mittēs hec mulier in coꝛpꝰ
meum hoc vnguētum ad ſepe
liēdum me fecit Aн̄ Tēpus
meum nondum aduēit tēpus
aūt vr̄m ſp̄ ē paratum. ℣. Ut

qꝫquo exaltabitur inimicus
meus ſup me Reſpi. Lcō iiii.
Et quoniam ſequentia pe-
ne manifeſtata ſunt inſpicia-
mus verſiculū ī quo ait Ego
autē ſum vermis ⁊ non homo
cur totius creature dominus
vermiculo ſe voluit compara
re Poſſumus hoc quidē hu-
militati ꝑmitꝰ aſſignare q̄ ſan
ctoꝛuꝫ virtus ē maxima: ſicut
ſanctus moyſes aн̄ deum ani
mal ſe irrationale pꝛofitetur.
Dauid culicē ſe ſepe cōmemo
rat Tu autē ℟ Saluum me
fac deus quoniā intrauerunt
aq̄ vſqꝫ ad aīam meā ne auer
tas faciē tuā a me qm̄ tribꝉoꝛ
exaudi me deus meus. ℣. In
tēde anie mee ⁊ libera eā ꝓp-
ter inimicos meos eripe me
dn̄e Qm̄ tribuloꝛ. Lcō q̄nta
Sed magis accipiēdū puto:
qm̄ vermis nulla extrinſecus
admixtione alieni coꝛpoꝛis ſꝫ
de ſola ⁊ pura terra ꝓcreatur:
ideo illum compatū dn̄o quo
mō ⁊ ipe ſaluatoꝛ de ſolā ⁊ pu
ra maria generatur. Legimꝰ
etiā in libꝛis moyſi de māna
vermiculos ꝓcreatos. Tu. ℟
Noli eē mihi dn̄e alienꝰ pce
mihi ī die mala ꝯfūdāt oēs q̄
me ꝑſequūt Et n̄ ꝯfūdar ego
℣. Cōfūdāt oēs inimici mei
q̄ querūt aīaꝫ meā vt auferāt
eam Et non. Lectio ſexta.
Digna itaqꝫ ⁊ plana compa

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN